

AVENTURA MICULUI PEȘTIȘOR TICH

MARINA MIHAELA

GRĂDINIȚA CU P.P NR.9

SIGHETU MARMAȚIEI

A fost odată ca niciodată într-un ocean adânc de la capătul Pamântului un pește mic și prietenos pe nume Tich . El era mereu vesel, jucăuș și drăguț cu toate vietățile apelor. În fiecare zi, Tich mergea și admira peștii mai mari care se jucau împreună. Încerca mereu să intre în jocul lor, dar auzea adesea:

-Tich, aici nu este loc pentru pești mici. Aici este locul viețuitoarelor mari și curajoase.

Aceasta îl întrista pe Tich și îl făcea să își dorească să fie și el mare exact ca ei. Și-ar fi dorit să poată plonja în apă ca o balenă, să poată să își umfle obrajii și să pară fioros ca ariciul de mare, să aibă dinți puternici și ascuțiți ca rechinul sau chiar să danseze grațios ca și căluții de mare. Tich nu era nici pe departe ca ei...Când se uita în oglindă, nu vedea decât un pește mic, firav, fără pic de putere și curaj.

Mama lui Tich a observat că puiul ei este mai trist în ultima vreme, așa că l-a întrebat:

-Tich, ce s-a întâmplat ? De ce ești trist?

-Mami, sunt trist pentru că viețuitoarele mari din oceanul acesta nu se joacă cu mine pentru că sunt prea mic.

-Tich ești perfect așa cum ești. Iar caracatițele și crabii adoră să se joace cu tine. Vă jucați atât de frumos împreună.

Dar răspunsul mamei nu prea l-a mulțumit pe Tich, el în continuare își dorea să fie ca ceilalți. Așa că într-o zi, Tich a cules de pe fundul oceanului scoici și alge pe care le-a lipit pe spate în speranța că va impresiona prin gandoarea sa. Fața lui s-a luminat. În sfârșit s-a simțit puternic și mare. Era sigur că va fi primit și acceptat de viețuitoarele pe care el le admira. Ajuns la ele, după ce l-au studiat bine, au început să râdă.

-I-a priviți-l pe Tich! a strigat rechinul.

-Încearcă să fie fioros! a spus căluțul de mare.

Toate animalele marine au râs de Tich și nu au observat că lumina soarelui a dispărut ca într-o magie. O plasă uriașă de pescuit i-a prins pe toți captivi. Nimeni nu mai putea să iasă, cu o excepție: Tich. El fiind mic, a reușit să se strecoare prin găurile plasei de pescuit.

-Ajută-ne Tich! Nu ne abandona! au strigat într-un glas balena, ariciul de mare, rechinul, căluții de mare...

Tich în schimb a înotat cu viteză fără să întorcă privirea. Viețuitoarele îl priveau și se simțeau pierdute. Acum nu mai erau nici curajoase, nici mari și puternice, erau doar foarte speriate.

Dar nu pentru mult timp....Rechinului, balenei, caluțului de mare, ariciului, nu le-a venit să creadă ce văd: o armată de crabi și de caracatițe conduse de un mic pește galben.... da, da, chiar Tich era în fruntea lor înotând cu o viteză uimitoare spre plasa de pescuit. Tich a adus ajutoare.Așa că crabii s-au pus imediat pe treabă și au tăiat cu cleștii lor plasa de pescuit, iar caracatițele au descurcat acele fire reușind să salveze animalele captive. Tich a ajutat și el.

În sfârșit animalele au fost eliberate.

-Îți mulțumim mult! au spus rușinate viețuitoarele.

-Eroul oceanului, ai dori să fii prietenul nostru? Ne cerem scuze dacă te-am supărat înainte, a spus rechinul.

- Scuzele se acceptă. Bineînțeles că îmi doresc să fiu prietenul vostru.

Și au început joaca prin oceanul imens...

Din ziua aceea Tich a învățat că fiecare ființă este unică și specială indiferent de mărime, de culoare sau de vârstă.